

stan proti stanu. In zagradelj je prišlo tako daleč, da se gledata danes delavec in meščan ter delavec, meščan in uradnik kmeta kakor pes in mačka. Ni več tistega bratoljubja, skupnega žitja med stanovi kot je bilo nekdanj.

Na kmetih je še hvala Bogu bila dosedaj, vsaj povečini med posameznimi stanovi lepa krščanska zastopnost. Kmet in njegov delavec, obrtnik in posestnik, viničar in vinogradnik, posedujoči in neposedujoči stanovi so živeli še dokaj zastopno med seboj. Saj so vendar vsi navezani drug na drugega, kakor udje človeškega telesa na želodec. Delavec, viničar, hlapec, obrtnik in drugi potrebujejo kmeta, kmet pa če hoče vzdržati svoje gospodarstvo je navezan na druge sodelujoče stanove. Kakor potrebujejo poljski pridelki solnca in vlage, ravnotako rabi kmet delavskih moči.

In sedaj pa prihajajo agitatorji takozvane „Samostojne Kmetijske stranke“ in lovijo kmete pod pretvezo: „Samo kmet! Vsi drugi stanovi nimajo prav nič odločevati!“ S tem geslom so vrgli brezvestni agitatorji bakljo sovražstva med stanove, ki bi na deželi morali skupno delovati. S tem skrajno nepremišljenim korakom pripravljajo nova laži-kmetijska stranka tla za vkorakanje socialne demokracije v kmečke občine. S krščanskega stališča je tak boj, ki ga je pričela Samostojna Kmetijska stranka nepošten. Če bo nehala med kmetom, delavcem, obrtnikom in drugimi stanovi na deželi ljubezen in medsebojno podpiranje, je to prva pot do pogube kmečkega stanu.

Slovenska Kmečka Zveza hoče braniti kmečki stan pred vsemi nevarnostmi, ki pretijo njegovemu obstanku in njegovi moči. Ker pa hoče „Samostojna“ podreti temelje skupnosti, ruši s tem tudi temelj sreče in blagostanja kmečkega stanu. Budimo in razširjamo samozavest kmečkega stanu, gojimo med vsemi stanovi na deželi ljubezen do domače grude, a ne odbijajmo onih, ki jih potrebujemo. — Vsi za enega, eden za vse!

Samostojna Kmetijska stranka, ki so jo na Kranjskem ustanovili nekateri gospodje graščaki, gospodje tovarnarji, gospodje vojni dobičkarji in enaki „kmečki“ gospodje, je grobokop sreče in moči slovenskega kmeta. Spas in bodočnost našega kmeta je edino v Slovenski Kmečki Zvezi, stari in krepki braniteljici kmečkega stanu.

Anton Petriček.

Hmeljski keber.

(phintus porcatus).

Oglejmo si natančneje največjega škodljivca hmelja, katerega smo po preteku več kot 10 let našli v obliki kebra. Hmeljski keber je ponočnjak, ljubi temo in pride po trti le tako visoko, kolikor jo je z zemljo pokrite. Tu napravi samica z rilčkom malo jamico in položi v njo po eno jajce. Iz tega jajca izvalivša se ličinka prevrta trto in sili v njeno sredino; od tu se pomika nizdol v koreniko, zapustivši za seboj žagavni podobno blato. Ako je pot do korenike kratka, potem pride lahko v njo in se v njej zabubi; ako je pa ta pot dolga, potem se zabubanje vrši tudi v trti sami. Iz bube pride meseca julija ali avgusta keber, ki počenja zgoraj navedeno pot. Skrb vsakega hmeljarja mora torej biti, kebrovi ličinki pot v koreniko kolikor mogoče podaljšati, kar se zgodi, ako položimo trte hmeljske rastline vodoravno proti 30 cm od rastline postavljenemu drogu in jo k njemu lahko privežemo, da se začne ovijati okoli njega.

To grobanje še ima pa to dobro, da zamore trta pogrti vse polno poletnih korenin v najrodovitnejšo plast zemlje, kjer dobiva obilo živčevja v času, kadar ga je rastlina najbolj potrebna. Razen tega dá tako pogrobana trta 2—3 in še več lepih sadežev za nove nasade, ako že niso okuženi po kebru.

Če je zima dolga in se réz hmelja ne more izvršiti že meseca februarja ali marca, se kebrovi ličinki vkljub grobanju posreči priti v koreniko; da se pa to ličinki sigurno prepreči, obrežemo nasade že v jeseni. Réz je pač največ odvisna od vremena. Da-si se pri hmelju, kakor pri vinski trti spomladna rez bolj obnese, vendar jo moramo v hmelj nasadih izvrševati, da se obranimo škodljivca. Okužene obrezline kmejske trte je treba zbirati in sežigati, da-si je dognano, da ličinka pogine, ako se razpostavi uplivi zraka in vremena.

Zgodi se pa tudi, da se povodom obrezovanja že najde ličinka v koreniki; v tem slučaju je potrebno, da se ličinka s koničastim žele-

zom v rovu zabode in odstrani, ali pa da se vsa okužena mesta korenike obrežejo. Hmelj je sorodnik koprive in — „ne pozebe“. V zelo razjedanih korenikah se včasih najde keber. Da se pri tako obilem številu ličink najde tako pičlo število kebrov in bub, se tolmači s tem, da žive kebre v času, ko je rastlina v najboljšem razvitku, to je meseca avgusta. Razumljivo je torej, da morsjo hmeljski nasadi pešati, ako uničuje keber korenike.

Ličinka našega škodljivca je bele barve, ima rjavo glavo in črne čeljusti; ona je zelo podobna ogrcem, samo da je le do 15 mm dolga; buba je rumeno-rjava, keber pa svetlo rjave barve ter spada med rilčkarje.

Politični pregled.

Regent Aleksander je poveril sestavo nove beogradske vlade dosedanjemu ministru za posveto dr. Ljubi Davidoviču, samostalcu, članu Demokratske zajednice. Začasni ministrski predsednik se pogaja z različnimi ministri in strankami v predstavništvu, da bi dosegel sodelovanje pri sestavi nove vlade, ki bo do 13. t. m. po zanesljivih poročilih že gotova in pričela svoje delovanje s pomočjo narodnega predstavništva.

Na Madžarskem je komaj za pobeglim Belom Kun sestavljena vlada zopet odstopila, nadvojvoda Jožef je sedaj pripoznan za guvernerja Ogrske. Guverner, ki je imenoval ministrskim predsednikom Štefana Fridriha, bi naj izvrševal vladne posle tako dolgo, da se snide narodna skupščina in bodo zapriseženi uradniki. Predsednik ministrstva je zaposlen z nenovnanjem ministrov, ki bodo sami strokovnjaki: profesorji vseučilišča in bivši ministrski uradniki. Nova vlada ima nalog: Obnovitev Madžarske. Madžarsko boljševiška strahovlada je uničena za vedno. Pogubonski boljševizem je povsod strit in povečem s silo poteptan.

Rumunskega kralja Ferdinanda, ki je nameraval posetiti Budimpešto, ne bo na Ogrsko, ker gospodari na Madžarskem že nova vlada in Rumuni umikajo iz Ogrske večji del svojih čet. Vrhovno poveljstvo vsek entantnih čet na Madžarskem bodo prevzeli 4 entantni generali. Francoske čete, ki baje zasedejo Bolgarijo, so pričele razoroževati bolgarsko armado. Na Italijanskem je velika stavka ali štrajk. V Italiji se pripravlja prevrat. Italijansko vojaško poveljstvo je prevzelo Kotor, katerega so že ostavile francoske ter angleške ladje.

Jugoslavija je zahtevala v Parizu, da se vrnejo vsi naši ujetniki, ki se nahajajo na Italijanskem. Pariška konferenca je sklenila, da moramo na vrnitev ujetnikov čakati na sklep miru z Nemško Avstrijo.

Po raznih ukrajinskih mestih so pomorili 120.000 židov. Povsod po Ukrajini preganjajo židovstvo.

Žalostne razmere na Ruskem.

(Pismo A. Lorger, poročnika).

Rusija, 16. maja 1919.

Sedaj smo se začeli počasi pomikati zopet nazaj v Rusijo, da ji pomoremo, otresti se te židovsko-nemške boljševiške strahovlade in se postaviti na lastne ruske demokratične noge. Kakor izgleda bo boljševizem uničen za kaka dva meseca, ker se je na vseh frontah začelo uspešno napredovati. Sicer je pa že skrajni čas ker prebivalstvo mnogo trpi in gladuje. Kamorkoli pridemo v novo zavzete kraje, povsod žalostna slika. Kruh imajo tak, da človek misli na prvi pogled, da so to posušeni konjski odpadki. Jedo pse in mačke, eden funt od 20—30 rubljev, konjsko meso je pa že redkost in delikatesa. V Petrogradu je bilo pred nekaj tedni ustreljenih par Kitajcev, ker so prodajali človeško meso. Ravno včeraj sem govoril z neko kmetico iz bližnje vasi, ki mi je rekla, da so jim dali boljševiki za Velikonoč 15 funtov ovsene z zmleto slamo mešane moke in so jim rekli, da imajo to do junija. Z druge strani so zopet vzeli prebivalstvu konje, živino in ribe. V nekaterih vaseh so pobili mnogo mladih mož, ker niso hoteli vstopiti v „krasno armijo“ (rdeča garda). Vsaki dan prihajajo kmetje in kmetice čez močvirja in jezera skozi nepregledne gozdove do 200 vrst (250 km) daleč po živež, ki jim ga prodajajo tukaj na postaji Angleži. Nekateri se začnejo od začudenja smejati, ko zagledajo beli hruh in belo moko. Nekateri se pa niti vzdržati ne morejo in začnejo kar suho moko jesti. Ko-

liki so morali trpeti ti ljudje, je vidno iz tega da pridejo 200 vrst t. j. okoli 250 km daleč peš po živež in ga zopet peš nosijo po težavnih potih in močvirjih domov. Ali vseeno z radostjo na obrazu se vračajo na to dolgo pot domov z vrečico bele moke in drugih stvari na hrbtu. Ako človek vidi vse to, se mu skrčijo pesti v gnjevu na to roparsko vlado, ki jo je vpeljala v Rusiji barbarska nemška vlada s svojim denarjem po špijonih. In čeravno že človek komaj čaka, kdaj bo napočil dan, ki nas povede domov, vendar ko vidi to bedo prebivalstva, ki še ječi pod boljševizmom, dobi zopet voljo, da bi še ostal do konca, in naj bo tudi še eno leto.

Gospodarske novice.

Usoda nežigosanih bankovcev. Kdor je bil trmast in ni dal bankovcev žigosati, bo trpel sedaj veliko škodo. Davčni uradi sedaj pobirajo nežigosane bankovce ter jih kratkomalo zaplenijo. Nežigosani bankovci nimajo sedaj nobene veljave. Torej pozor!

Naša vlada za poljedelske potrebščine. Naša vlada je iz državnih sredstev nakupila na Anglaškem za 400.000 funtov šterlingov (1 funt šterling znaša 4'5 dinarjev) raznovrstnih poljedelskih sredstev, kot poljedelskih strojev, umetnih gnojil itd., ki so našemu kmetijstvu trenutno najpotrebnejši.

Letošnja letina v naši državi. Poročila iz vseh delov naše države o letošnji letini so zelo ugodna. Žetev je v obče izpadla prav dobro, zlasti pšenice in rži se je v Banatu in v Srbiji pridelalo obilno, ječmena pa v Srbiji toliko, da še stari ljudje ne pomnijo. Tudi krompir in koruza ter stročnice obetajo dobro letino. Stanje vinogradov je v obče povoljno (samo če bo dozorelo), obilo je žyinske krme. V Jugoslaviji ne bo primanjkovalo moke, mesa in vina.

Amerika je prepovedala izvoz pšenice v Evropo. Prepoved ima dvojni namen: znižati ceno pšenici in prisiliti Nemčijo in Nemško Avstrijo, da bosta vendar bolj ponižni.

Vrednost naših gozdov. Vrednost gozdov, ki se nahajajo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, se ceni na 1 milijardo 300 milijonov dinarjev. Ti gozdovi vržejo na leto okrog 40 milijonov dinarjev čistega dobička ali rente.

Izvoz vina. Kdor hoče izvoziti vino v Nemško Avstrijo, mora imeti poleg izvoznice, ki jo dobi pri „Centralni upravi“ v Ljubljani, še posebno dovoljenje od „Waren-Verkehrsbureau“ na Dunaju (trgovinsko ministrstvo). Če nima tega dovoljenja, mu v Lipnici ne pustijo vina naprej.

V zadnjem času se dogajajo slučajji, da gonijo posestniki konj take živali garjeve na sejme kakor tudi, da vozijo špeharji, ozir. trgovci svinje z garjevimi konji na svinjske sejme. Posledica temu je, raztrošenje imenovane kuge v sosedne okraje in hleve gostiln mesta Maribor. Znaki te bolezni so: precejšnja srbečica, konji so nemirni ter se skušajo na vsak mogoč način čohati in drgniti. Na oboleli koži vstajajo in izpadajo mali čopki dlake, napravijo se mozolčki, mehurčki, luske in kraste, na kar oteče koža in postane debela, mestoma celo krvaveča in gnoječa. Ker je ta bolezen naglo nalezljiva za druge konje, ovce ter koze in se tudi človeka rada loti, opozore naj se zanesljivo vsi lastniki konj čim preje, da je prepovedano domače živali, ki imajo kužno bolezen in so sumne take bolezni ali okužbe, spravljati v promet, ne glede na izjeme utemeljene v tem zakonu. Prestopke te določbe kaznuje sodnija z zaporom od 1 tedna do 6 mesecev ali z denarno globo od 50 K do 2000 K, oziroma z zaporom od 3 mesecev do 2 let, ako je bilo razširjenje bolezni združeno z veliko nevarnostjo za kmetijstvo.

Cene za razna žita. Cene za raznovrstna žita so v Jugoslaviji nekako sledeče: Pšenica 100 kg 220—260 K, rž 260—220, ječmen 200 do 220, koruzu 200—220, ovse 200—220, ajda 160—180 in fižol 240—280 K za 100 kg.

Cene za les. Najvišje cene za les so nekado sledeče določene: Za mehek les 300 K za kubični meter in 420 kron za kubični meter hrastovega lesa in sicer za ogljati les. V Nemčiji so cene za les za 40—60 odstotkov višje, kakor pri nas, v Italiji pa vlada tako veliko pomanjkanje kuriva, da so posekali celo najboljše drevesa oliv in drugo sadno drevje.

Cene za skorjo in čreslovino. Cene za skorjo se sedaj gibljejo med 40 K za 100 kg, za čreslovino pa med 42—44 K za 100 kg od postaje nakladanja.

Cene za kože. Cene za razne živalske kože so sedaj nekako sledeče: Konjske kože komad

50—70 K, goveje kože (vsakovrstne) 15—16 K za kg, telečje kože 15—16 K za kg; za suhe kozje in ovčje kože 12—16 K za komad, za kožo jagnjet 6—8 K komad.

Prodaja sodov. Okrajno glavarstvo v Mariboru bo prodajalo sode različne velikosti in sicer 20. in 27. t. m., 3. in 10. t. l. na dvorišču Götzove pivovarne v Mariboru od 9. ure naprej. Kmetje iz okolice se vabijo, da se udeležijo te licitacije.

Na naših živinskih sejnih plačujemo klavno govejo živino 7 K do 7 K 50 v 1 kg žive teže.

Tedenske novice.

† **Kaplan Franc Kompolšek.** V mariborski bolnišnici je dne 10. avgusta umrl na jetiki č. g. Franc Kompolšek, kaplan na Muti in bivši vojni kurat. Bolezen si je nakopal v dolgoletni vojni, ker je moral opravljati naporno vojaško službo. Truplo rajnega prepeljejo v Št. Jurij ob juž. žel. Bodi mu lahka jugoslovanska zemlja in svetila mu večna luč!

Duhovniške vesti. Za župnika pri Sv. Petru na Medvedovem selu je bil umeščen dne 31. julija provizor g. Anton Pučnik. — Župnijo Sv. Janža na Dravskem polju je dobil č. g. Alojzij Sagaj, kaplan istotam. Umeščen bo dne 31. avgusta.

Častno občanstvo. Ob priliki 30 letnega mašništva in 20 letne dušnopastirskega delovanja so štiri laporske občine župnije soglasno izvolile veleč. g. župnika Martina Medved svojim častnim občanom. Kdo pozna delovanje vlč. g. jubilanta za versko in narodno zavest ter gospodarski dobrobit slovenskega ljudstva, mora priznati, da je g. jubilant v tem oziru storil več ko svojo dolžnost, za kar mu mi iskreno častitamo ter želimo: Bog nam ga ohrani še mnogo let v blagor Cerkve in slovenskega ljudstva!

Nov slovenski odvetnik v Celju. Dr. Anton Ogrizek, naš odličen somišljenik in organizator je otvoril v Celju, Kralja Petra cesta št. 28 (poprej Graška cesta), nasproti gostilne „Branibor“ svojo odvetniško pisarno. Pristašem Slov. Kmečke Zveze, ki potrebujejo pravne pomoči dr. Ogrizeka prav toplo priporočamo!

Vsled narasle Drave sta utonila dne 29. julija pri popravljanju mosta pri Velikovu dva sapersja: Jožef Dežman, roj. l. 1890 v Lučah pri Celju in Simon Korošec rojen l. 1893 v Majšpergu na Štajerskem. V kratkem času je naš vrli saperski bataljon izgubil šest sapersjev.

Junaški katoliški duhovnik. Pred dnevi so v zapadno ogrsko hrvaško vas Nigiče udre roparske čete Bele Kuna, da oropajo vas, oskrunijo ženske osebe in nato zažgejo vas. Prebivalstvo se jim je postavilo v bran in roparske rdeče čete so jo morale odkuriti. Tolpe so na to dobile ojačenj in so vnovič vdrle v vas. Po hudem boju so bili vaščani premagani in domači nadučitelj, oče 9 otrok, je bil označen kot vodja odpora vaščanov ter bil obsojen na smrt. Ko so ga tirali iz vasi, da ga ustrelje, je stopil pred tolpe domači župnik Srebernit, označil samega sebe za povzročitelja odpora ter prosil, da ustrelijo njega namesto nadučitelja. Nadučitelj je bil takoj oproščen, a župnik je stopil pred puškine cevi, padli so 4 streli in junaki župnik je namesto nadučitelja, očeta 9 nedoraslih otrok, po nedolžnem storil smrt. Od vseh strani prihaja sedaj ljudstvo na župnikov grob, opravlja pobožne molitve in poklada vence in cvetlice na gomilo junškega katoliškega župnika.

Orožniki politični agitatorji. Pri Sv. Marjeti ob Pesnici so orožniki delili vabila za shod liberalno-nemčurske Samostojne kmetijske stranke.

V Sinčovas! Na praznik (Vel. Gospojnice) dne 15. t. m. se vrši v Sinčovas pri Velikovu velika narodna slavnost. Iz Ljubljane vozi skozi Maribor v Sinčovas posebni vlak. Iz Maribora vozi posebni vlak četrt ure ure pred 5. uro jutraj. Nazaj vozi ob 21. uri iz Sinčovas. Za udeležence bo vozina znižana za polovico. Tabora se udeležijo tudi ljubljanski vladika dr. Anton Bonaventura Jeglič, ki bo služil ob 10. uri na prostem sv. mašo. Po maši velik ljudski tabor. Govorijo govorniki iz Ljubljane, Maribora in Koroške. Sodeluje slovita godba mariborskega pešpolka in pevski zbor Glasbene Matice. Naši Orli se udeležijo tabora v kroju. Draštva pridejo z zastavami. Slovenci, Slovenke, na praznik dne 15. avgusta vsi v Sinčovas!

Tabor v Ormožu 8. avgusta 1869. Ta napis ima kolajna, ki poročevalcu teh vrstic trenutno leži pred očmi in jo je isti nosil na prsih v nedeljo pred petdesetimi leti kot udeleževalec pri

velikem zborovanju ljudstva v omenjenem mestu. Na drugi strani kolajne med vencem lipovega cvetja pa bereš besede: Složimo se: Zedinimo se! Ne vdajmo se! Živila Slovenija! — Naš dopisnik pristavlja: Ob času taborov, prvi se je vršil v Ljutomeru dne 9. avgusta 1868, smo bili „složni“ in „edini“ ali „sloga“ in „edinost“ je pozneje trpela ne malo, toda „udali“ se narodnim nasprotnikom nismo. Čez polstoletja prišla je zahtevana „Slovenija“ in z njo tistokrat še nepričakovana Jugoslavija.

Slovesen shod Marijinih družb. Večkrat se bere, da so tu ali tam Marijine hčerke priredile skupen shod. Mi Posavčani pa zaostajamo. Ker taki skupni shodi dobro vplivajo, je želeli, da bi se letos tudi mi zganili in v začetku septembra napravile Marijine družbe vseh župnij Posavja (dekaniji: Brežice in Krško) skupni shod v Lurški cerkvi v Rajhenburgu. Zanimanje za shod je veliko. Vsi dotični župni uradi se prosijo, da to podpirajo in v teku osmih dni sporočijo na župni urad Čatež ob Savi, pošta Brežice: število udeležencev, železniško postajo, v kateri želijo vstopiti in koliko jih želi obedovati v Rajhenburgu.

Zborovanje pristašev Slovenske Ljudske Stranke v Mariboru se vrši v ponedeljek, dne 18. avgusta ob 19. uri (7.) v dvorani Flosarka ulica 4.

Kmetijska podružnica za Maribor in okolico ima prihodnjo nedeljo, dne 17. t. m., ob 9. uri predpoldne v dvorani okrajnega zastopa Koroška cesta št. 26, II. nadstropje, svoj občni zbor. Podružnica preide s tem v slovenske roke. Radi tega prosimo kmetovalce iz okoliških župnij in občin, da se sigurno udeležijo zborovanja. — Isti dan ob 10. uri se vrši ravnotam zborovanje živinorejcev iz celega okraja. Pridite!

Ženski in dekliški shod v Slov. Bistrici se je v nedeljo 10. t. m. krasno obnesel. Cerkev je bila natlačeno polna vrlih marijinih družbenic. Pridigoval je vlč. g. župnik Medved, slovesno mašo je daroval g. A. Jerovšek. Po sv. maši se je zbralo nad 1000 žen in deklet v veliki dvorani okrajne hranilnice k posvetovanju. Kot prvi je govoril g. dr. Ogrizek ter razmotrival razna žene in dekleta zadevajoča vprašanja. Ženske so bile prvobititeljice za Jugoslavijo, zato pa so tudi zdaj poklicane, da delajo za udrdiv našo novo državo. Ženske se morajo udeleževati političnega dela, morajo se boriti zoper liberalizem in socialne demokrate, kot nasprotnike trdne države. Gdč. ravnateljica Štupca iz Maribora je navduševala žene in dekleta, da storijo vse v procvit mlade države. Naj skrbijo za ljubi mir pri hiši, za krščansko vzgojo otrok, naj bodo varčne in zmerne, potem bo blagostanje pri hiši in v državi. Končno so bile sprejete naslednje zahteve: 1. Županstva, glavarstva in orožništvo naj gleda na to, da se bodo gostilne strogo držale policijske ure, da se omeji pijančevanje. 2. Žene in dekleta naj povsod nastopajo proti slabim liberalnim in socialističnim časopisom ter naj širijo krščanske liste. 3. Žene in dekleta zahtevajo da se splošno direktno in enako volilno pravico, zato protestirajo proti nakani liberalcev, da bi dobile volilno pravico le mestne gospodične in nekatere druge privilegirane. Zborovalke so se izrekle tudi zoper ločitev zakona, zoper nedostojno nošo in obleko. To zborovanje bo ostalo pač vsem v trajnem spominu! Splošna želja je bila, da se kaj enakega prejkoprej zopet priredi.

V Ptuj! V nedeljo, 17. avgusta 1919 bo v Ptuj, mincristki samostan, ob pol 3. popoldne prijateljski sestanek vseh poklicanih faktorjev, ki jim je orlovska organizacija na srcu. Ker pride odposlanec O. Z. iz Ljubljane, so prijazno vabljeni vsi č. g. duhovniki, kršč. narodni učitelji itd., da se udeležijo tega sestanka. Vabljeni pa so seveda še vsi pošteni fantje ptujskega sodnega okraja. Imeli bodo priliko, si ogledati orlovsko delo in tudi telovadbo naraščaja.

Nerednosti pri klasifikaciji konj so opravičeno razburile naše kmetovalce. Slovenska Kmečka Zveza je poslala deželni vladi v Ljubljani spomenico o krivicah, ki so se godile kmetom pri klasifikaciji v celjskem in drugih okrajih. Vlada je odredila, da morajo občine zbrati vse tozadevne pritožbe in jih poslati vladi.

Orlovskim odsekom. Obsavsko okrožje „Orla“ priredi s sodelovanjem vaditeljskega zbora v Ljubljani veliki orlovski tabor v Trbovljah, dne 7. sept. Vse bratske odseke opozarjamo, da se udeležijo v kar največjem številu, kakor ste nam 27. julija v Celju na seji z veseljem obljubili. Ta orlovski tabor naj bo nekaj sijajnega. Pokaže naj širšemu svetu, kako neumorno pridno se giblje katoliška mladina. Kakor je bil v Celju

orlovski nastop proti vsakemu pričakovanju nad vse sijajen in naravnost zmagoslaven za nas, katastrofalen pa za naše politične in narodne nasprotnike — kar sapa jim je zaprlo ob pogledu tako zvezbanih, krepkih in številnih čet —, tako naj tudi v Trbovljah ta naš tabor odpre oči zaslepljenemu in pod krinko svobode z brutalno silo zaslužjenemu delavstvu ter mu pokaže moč in lepoto naše katoliške organizacije. Prosimo torej vse bratske odseke, da se že sedaj zanimajo in pripravljajo za naš tabor in na doposlane okrožnice tudi nemudoma odgovorite. Na zdar! Obsavsko okrožje.

Shod prekmurskih Slovencev v Radgoni, dne 17. avg. Točke: Ob 9. uri sv. maša v radgonski Marijini cerkvi, potem zborovanje, kjer se bo ustanovil Narodni svet za Prekmurje.

Plovba po Dravi zopet mogoča. Dovoljenja izdaja tukajšnje okrajno glavarstvo, pri katerem je tudi treba vlagati zadevne prošnje. Tudi za plovbo izven okoliša tukajšnjega okrajnega glavarstva se bodo dajala dovoljenja in sicer sporazumno s prizadetimi sosednimi glavarstvi.

Dopisi.

St. Peter niže Maribora. Radi občenega zbora Kmetijske podružnice v Mariboru se shod Kmečke Zveze ne vrši dne 17. t. m., ampak nekaj tednov pozneje. Kmetje, pojdimo vsi na zborovanje Kmetijske podružnice v Mariboru.

Fram. Rdečkarji nameravajo prirediti prihodnjo nedeljo pri nas shod. Za shod agitira nek mlinarski pomočnik Kristof. Sram bodi tistega Framčana, ki bo dal prostor za zborovanje teh prekucuhov in ki se bo rdeležil tega zborovanja. Framčani, pokažite vaš stari narodni ponos in poštenost! Proč z zgagarji!

Sv. Marjeta ob Pesnici. Shod Kmečke Zveze dne 10. t. m. je dobro uspel. Vse kar pošteno čuti, je bilo na našem shodu. Govoril je urednik Žebot. Zborovanje liberalno-nemškutarske „Samostojne Kmet. stranke“ se ni moglo prej vršiti, dokler ni bil končan naš shod. Stranke, ki seje needinost v kmetске vrste in ki zbira krog sebe najzagrizenejše nemčurje, ovaduhe izza l. 1914, pošteni katoliško-slovenski kmetje ne maramo. Kmečko ljudstvo pri Sv. Marjeti ostane zvesto svoji stari braniteljici Slov. Kmečki Zvezi. Ustanovili smo si tudi krajevni odbor naše stranke.

Sv. Anton na Pohorju. Tukaj se obhaja od 10.—17. avgusta sv. misijon. Vodita ga dva čč. gg. lazarista od sv. Jožefa nad Celjem.

Smartin na Paki. Tukaj se je vršil 10. avg. po večernicah dobro obiskani shod SKZ in JSZ. Govorila sta: Urednik „Slovenca“ g. Mihael Moškerc in Vekoslav Zajc iz Velenja. Ustanovil se je krajevni odbor SKZ, ki bo izvedel podrobno organizacijo po celi župniji. Sprožila se je misel ustanovitve nakupovalne in prodajalne zadruge.

Škale pri Velenju. Pri nas so imeli dne 27. julija socialni demokratje shod na premogovniku. Udeleženci (nekaj čez 100) so sklenili na predlog svojih voditeljev, da morajo v osmih dneh postati vsi delavci socialni demokratje. Kdor ne bo pri njih, ne bo smel več na delo. Sklenili so zopet nekaj, kar bo njih slavo širilo daleč po slovenskih deželah. Že meseca junija se je razširila njih slava po vsej daljni okolici, ko so glasoviti roparji-premogarji nas osrečevali s svojim delovanjem. Noben naš pošten delavec si ni upal več med ljudi; kakor hitro so kje spoznali, da je kdo v bližini Velenja doma, so takoj rekli: „Si med roparji doma.“ Ni še popolnoma pozabljeno, kako se nas je vse izogibalo. Naši tatovi so izšli iz vrst socialnih demokratov. Ni bilo neopravičeno, da je ta stranka prišla do tako slabega imena, ker dela z roparsko silo. Katekizem uči, da greši z ropom, kdor s silo in po krivici vzame tuje blago. Kriv tega zločina je, kdor si prisvoji s silo in po krivici tuj denar ali premoženje kakoršnokoli. Kar je premoženje v denarju ali blagu za vsakega človeka, isto vrednost ima za delavca delo, ker se z njim živi kakor drug človek s premoženjem. Kdor mu s silo in po krivici vzame delo, mu vzame isto vrednost, kakor če bi mu vzel premoženje. Če torej socialni demokratje vzamejo komu delo, se po pravici ne moremo otresti misli, da delajo kot roparji. Mislijo, da bodo s tem vse pridobili za svojo stranko, pa se motijo. Nobeden pošten človek se jim ne bo pridružil. Kdor je pa pozabil na strašne dni v prejšnjih mesecih in si želi, da bi se isto ponovilo, naj jih le podpira in kdor bi rad bil v taki družbi, naj tam pristopi.